

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/46/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120205102
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120205102.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Gabriela Brišková, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený: Remedium Legal, s. r. o., IČO: 53 255 739, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: X. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, Q., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s. r. o., IČO: 47 256 371, Hollého 20, Hlohovec, o zaplatenie 180,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 11Csp/32/2020-92 zo dňa 3. júna 2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobe žalobcu vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 180,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 180,- eur od 30.04.2019 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 6,- eur splatných vždy do 20. dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozhodnutia s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh. O trovách rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozsudok súd po citovaní § 1 ods. 2, § 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ), § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 9, § 565, § 526 ods. 1 a 2, § 488, § 489, § 494, § 657, § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), vecne odôvodnil tým, že právny vzťah založený zmluvou o pôžičke je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 657 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zák. č. 129/2010 Z. z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o pôžičke vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bola poskytnutá pôžička za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 2 písm. a) a b) zák. č. 129/2010 Z. z.). S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

3. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o pôžičke, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Zmluva obsahuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ, pričom odhliadnuc od uvedeného bola pôžička dojednaná ako bezúročná. Žalovaný si nesplnil svoju povinnosť splácať pôžičku riadne a včas a zo sumy pôžičky veriteľovi vrátil len sumu 60,- eur. Súd preto žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 180,- eur, ktorá predstavuje sumu nevrátenej istiny pôžičky.

4. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že nedošlo k predčasnému zosplatneniu pôžičky, k tejto súd uvádza, že otázka predčasného zosplatnenia nemala na rozhodnutie súdu žiaden vplyv. Je tomu tak z dôvodu, že konečná splatnosť pôžičky podľa zmluvy mala nastať dňa 28.12.2018, a keďže do uvedenej doby žalovaný zostávajúcu časť istiny neuhradil, bola žaloba podaná na súde dňa 25.06.2020 dôvodne. Rovnako otázka zosplatnenia alebo nezosplatnenia pôžičky nemá vplyv ani na posúdenie úroku z omeškania, pretože žalobca si úrok z omeškania neuplatnil podľa predčasného zosplatnenia, ani podľa termínu konečnej splatnosti, ale až odo dňa 30.04.2019.

5. Rovnako námietku žalovaného, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, súd nepovažoval za dôvodnú. Žalovaný poukazoval na to, že zmluva o postúpení pohľadávky nie je riadne podpísaná za postupcu (pretože v podpisovej doložke na záver zmluvy nie je uvedené, že postupcom je spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s.), ani za postupníka (pretože k vytlačenému alebo napísanému obchodnému menu spoločnosti nebol pripojený podpis konateľa s dodatkom „konateľ“, s tým, že nedodržanie spôsobu konania v mene spoločnosti má za následok neplatnosť právneho úkonu, pretože vôľa právnickej osoby voči tretím osobám nebola prejavená zákonom predpokladaným spôsobom, t.j. určeným spôsobom konania v mene spoločnosti).

6. Z výpisu z ORSR verejne prístupného na internete vyplýva, že v čase uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.04.2019 konanie za spoločnosť postupcu (Home Credit Slovakia, a.s.) bolo upravené tak, že v mene spoločnosti konajú a podpisujú dvaja členovia predstavenstva spoločne, pričom členmi predstavenstva boli Ing. N. R. (predseda), N. I. (člen), Ing. A. U. (člen) a konanie za spoločnosť postupníka (EOS KSI Slovensko, s.r.o.) bolo upravené tak, že za spoločnosť koná konateľ samostatne; konateľ podpisuje za spoločnosť tak, že k vytlačenému alebo napísanému obchodnému menu spoločnosti pripojí svoj podpis s dodatkom „konateľ“, pričom konateľom bol Ing. Michal Šoltes. V Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 29.04.2019 sa v podpisovej časti nachádzajú za postupcu podpisy predsedu a člena predstavenstva, pričom v záhlaví zmluvy je ako postupca uvedená spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. Nie je pritom predpokladom platnosti zmluvy, aby bolo v podpisovej doložke na záver zmluvy uvedené, že postupcom je spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., keďže to, že postupcom je práve táto spoločnosť, jednoznačne vyplýva z úvodnej časti zmluvy. V úvodnej časti zmluvy sa tiež uvádza obchodné meno spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníka, pričom v podpisovej časti je za postupníka podpísaný konateľ, s uvedeným dodatkom „konateľ“. Z uvedeného vyplýva, že bol dodržaný spôsob podpisovania za postupníka, keď nie je nevyhnutné, aby sa obchodné meno postupníka nachádzalo aj v podpisovej časti. Súd mal za to, že v rámci zmluvy bol spôsob podpisovania uvedený v obchodnom registri (konateľ podpisuje za spoločnosť tak, že k vytlačenému alebo napísanému obchodnému menu spoločnosti pripojí svoj podpis s dodatkom konateľ) bol v rámci zmluvy zachovaný. Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že zmluva o postúpení pohľadávok nemá formálne nedostatky, a nie je možné považovať ju za absolútne neplatnú.

7. K námietke žalovaného, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ak spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. mohla postupovať svoje pohľadávky aj bez súhlasu žalovaného, ale žalovaný potreboval na prípadné postúpenie súhlas spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (Hlava 12. § 4 OZP), súd uvádza, že nemá žiaden vplyv na posúdenie nároku žalobcu v konaní. Riešenie otázky platnosti alebo neplatnosti tohto dojednaní by malo význam iba v prípade, ak by sa riešila otázka platnosti postúpenia pohľadávky žalovaným bez súhlasu veriteľa, o čo však v konaní nešlo.

8. Okrem vyššie uvedeného súd poukazuje na to, že žalobca okrem zmluvy o postúpení predložil aj Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 06.05.2019, pričom ide o oznámenie postupcu. K uvedenému oznámeniu nebol priložený doklad o jeho doručení žalobcovi, avšak najneskôr bolo

oznámenie doručené žalovanému spolu so žalobou. Súd pritom poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003, v zmysle ktorého „relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“ Obdobne súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 266/2016-12 zo dňa 03.05.2016, v ktorom ústavný súd skonštatoval, že „pre úplnosť ústavný súd uvádza, že právny názor vyjadrený v rozhodnutí najvyššieho súdu, z ktorého vyplýva, že dlžníkovi nepatrí právo spochybniť platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a, naopak, zdôrazňujúci význam riadneho oznámenia postupcom o postúpení pohľadávky dlžníkovi nie je v súdnej praxi ojedinelý. Tieto právne názory vychádzajú z toho, že ak pôvodný veriteľ oznámi svojmu dlžníkovi, že pohľadávku, ktorú voči nemu má, postúpil tretej osobe, právnu skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je oznámenie jeho pôvodného veriteľa, a to bez ohľadu na skutočnosť, či zmluva o postúpení pohľadávky je platná, resp. či vôbec vznikla, z čoho vyplýva, že relevantným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi je bez ďalšieho založená aj aktívna legitimácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky (R 119/2003, rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 4 Obo 210/01).“ Vzhľadom na uvedené je pri posudzovaní postúpenia pohľadávky v tu prejednávanej veci okrem zmluvy možné vychádzať aj z uvedeného oznámenia.

9. Z vyššie uvedeného mal súd za to, že žalobca je v konaní aktívne legitimovaným.

10. Keďže žalovaný peňažný záväzok riadne a včas nesplnil, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného popri plnení istiny vo výške 180,- eur i úrok z omeškania, pretože ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu (bez ohľadu na predčasné zosplatenie) nepochybne dňa 29.12.2018, t.j. deň nasledujúci po termíne konečnej splatnosti, ktorý bol dňa 28.12.2018. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalovaný sa dostal do omeškania dňa 29.12.2018, keď výška základnej úrokovej sadzby k uvedenému dňu bola 0,00 %. Žalobca by tak mal popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % (5 + 0,00 %) ročne zo sumy 180,- eur od 29.12.2018 do zaplatenia. Keďže si však žalobca uplatnil úrok z omeškania až odo dňa 30.04.2019, súd mu od tohto neskoršieho dátumu úrok z omeškania priznal, keď nemôže prekročiť žalobu a priznať viac.

11. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za dôvodnú v celom rozsahu, a preto jej vo výroku I. rozsudku vyhovel a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 180,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 180,- eur od 30.04.2019 do zaplatenia.

12. Podľa § 232 ods. 2 až 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. (2) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (3) Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia. (4)

13. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného, a sociálnej situácii žalovaného preukázanej z výsledku elektronickej lustrácie žalovaného v Sociálnej poisťovni (príjem žalovaného vo forme čiastočného invalidného dôchodku vo výške 126,- eur mesačne), mal súd za to, že je dôvodné povoliť žalovanému splácanie dlhu v splátkach po 6,- eur mesačne so splatnosťou do 20. dňa v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Pri uvedenej výške splátky bude dlh zo strany žalovaného uhradený žalobcovi v primeranom čase (v súdnej praxi ustálenej dobe 3 roky od právoplatnosti rozhodnutia), pričom na ochranu žalobcu slúži strata výhody splátok v prípade omeškania sa žalovaného s plnením čo i len jednej splátky. Pri určení výšky splátky musel súd prihliadnuť na vyššie uvedenú súdnu prax splatenia dlhu do 3 rokov, pričom vzhľadom na výšku dlhu ku dňu vyhlásenia rozsudku (180,- eur + pri vyčíslení úroku z

omeškania ku dňu 03.06.2021 v sume 18,88 eura) nebolo možné určiť výšku splátky 1,- euro (ako to žiadal žalovaný), pretože by splácanie dlhu trvalo dlhšie ako 3 roky.

14. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol úspešný v celom rozsahu, čo v konečnom dôsledku znamená nárok žalobcu voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100 % trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku II. rozsudku. V konaní pritom nebol tvrdený, a súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP, keď samotná nepriaznivá sociálna situácia žalovaného takýmto dôvodom nie je. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

16. Žalovaný uvádza, že žalobca nie je aktívne legitimovaný, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky nie je riadne podpísaná za spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., nakoľko podľa výpisu z obchodného registra „v mene spoločnosti“, pričom v podpisovej doložke na záver zmluvy nie je uvedené, že postupom je spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. a za nadobúdateľa, teda za žalobcu nie je zmluva podpísaná vôbec, nakoľko podľa zápisu v obchodnom registri pri žalobcovi sa uvádza: Za spoločnosť koná konateľ samostatne. Konateľ podpisuje za spoločnosť tak, že k vytlačenému alebo napísanému obchodnému menu spoločnosti pripojí svoj podpis s dodatkom „konateľ“. Žalovaný vychádza z toho, že spôsob konania menom spoločnosti je povinne zapísaným údajom do obchodného registra v zmysle § 2 ods. 1 písm. e) zákona č. 530/2003 Z. z. o Obchodnom registri, ako i jednou z obligatórnych náležitostí spoločenskej zmluvy v súlade s ustanovením § 110 ods. 1 písm. e) Obchodného zákonníka. Spôsobom konania v mene spoločnosti sa prejavuje vôľa právnickej osoby navonok voči tretím osobám. Nedodržanie spôsobu konania v mene spoločnosti má za následok neplatnosť právneho úkonu, nakoľko vôľa právnickej osoby voči tretím osobám nebola prejavovaná zákonom predpokladaným spôsobom, t.j. určeným spôsobom konania v mene spoločnosti. To platí o žalobcovi v tomto konaní. Z tohto dôvodu je uvedená zmluva o postúpení pohľadávky absolútne neplatnou zmluvou. Z tohto dôvodu nemá žalobca postavenie veriteľa a teda nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby.

17. Všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu by mali zmluvu len dopĺňať a bežne sa priemerní spotrebitelia spoliehajú na vysvetľovaciu funkciu všeobecných obchodných podmienok. Navyše objektívne ich treba považovať za neinkorporované do zmluvy, pretože niet platnej inkorporačnej doložky. Právny predchodca žalobcu síce má v závere zmluvy uvedenú klauzulu o tom, že žalovaný je oboznámený so všeobecnými podmienkami. Pokiaľ žalobca poukazuje na to, že v danom prípade sa zmluvné strany dohodli na režime splatnosti, k uvedenému sa žiada uviesť, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň už iný súd judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 135/2012 zo dňa 13.06.2013).

18. Zároveň je nerovnosť strán, kedy spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. mohla postupovať svoje pohľadávky aj bez súhlasu žalovaného, ale žalovaný potreboval na prípadné postúpenie súhlas spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Podľa názoru žalovaného ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda toto ustanovenie je neplatné.

19. V predmetnej veci nie sú Obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu podpísané žalovaným. Takúto netransparentnú inkorporačnú doložku je preto dôvodné označiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu netransparentnosti, a preto neplatnú (§ 53 ods. 1 OZ).

20. Obchodné podmienky žalovaný nepodpísal, a tak pre nedodržanie zákonom vyžadovanej písomnej formy nejde o platný právny úkon. Vzhľadom k tomu, že neboli žalovaným podpísané všeobecné obchodné podmienky, potom nebola splnená ani podmienka splatnosti § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že v zmluve o pôžičke nebolo dohodnuté, že nezaplatením jednej či viacerých splátok bude splatný celý dlh, žalovaný mohol v zmysle zmluvy o pôžičke splácať až do

28.12.2018, a teda zosplatnenie ku dňu 18.01.2018 bolo zo strany Home Credit Slovakia, a.s. urobené nezákonne v rozpore s týmto ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

21. Záverom žalovaný pre prípad, že by konajúci súd posúdil vec inak, trvá na splácaní 1 eur mesačne, nakoľko jeho jediným príjmom je dôchodok.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené žiada, aby odvolací súd postupom podľa ustanovenia § 388 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení zmení rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 11Csp 32/2020 - 92 tak, že súd žalobu zamietá. Žalovanému priznáva náhradu trov konania v celom rozsahu alebo alternatívne podľa § 389 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v platnom znení toto rozhodnutie Odvolací súd ruší a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

23. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že trvá na svojich doterajších vyjadreniach a stotožňuje sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie č. k. 11Csp/32/2020 - 92 zo dňa 03.06.2021 a navrhuje, aby odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil.

24. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

25. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil. S poukazom na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku a nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu žalovanému, ktorý vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové podstatné skutkové či právne argumenty než tie, ktoré uviedol už pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi vysporiadal. K veci sa považuje za potrebné dodať nasledovné:

26. Žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplata 180,- eur i s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.04.2019 medzi postupcom Home Credit Slovakia, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 07.12.2016 Zmluvu č. 4612084071, ktorej súčasťou sú Obchodné podmienky postupcu. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 240,- eur. Podmienky čerpania a splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a v OP. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu 180,- eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 180,- eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa nevykonal žiadne úhrady. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 240,- eur a uhradil peňažné prostriedky v celkovej výške 60,- eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 180,- eur, pričom predstavuje rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného (240,- eur - 60,- eur = 180,- eur).

27. V prvom rade je potrebné uviesť, že zo strany žalovaného nebolo sporné to, že zmluvu o pôžičke č. 4612084071 zo dňa 07.12.2016 uzatvoril a na jej základe mu bola poskytnutá pôžička vo výške 240 eur, ktorú sa zaviazal splatiť do 28.12.2018 v mesačných splátkach po 10 eur.

28. Žalovaný namietal aktívnu legitimáciu žalobcu, avšak táto námietka zo strany žalovaného nebola dôvodná. Konanie štatutárneho orgánu spoločnosti (napr. konateľa s.r.o.) je považované za konanie samotnej spoločnosti. To znamená, že konanie konateľa v mene spoločnosti je prejavom vôle firmy (napríklad konkrétnej s.r.o.), z ktorého jej bezprostredne vznikajú práva a povinnosti, a to aj vtedy, ak je konateľ vo svojich oprávneniach obmedzený spoločenskou zmluvou alebo rozhodnutiami valného zhromaždenia.

29. Podľa § 133 ods. 3 Obchodného zákonníka môže byť konateľské oprávnenie obmedzené iba spoločenskou zmluvou alebo valným zhromaždením. Toto obmedzenie však platí iba dovnútra firmy, voči tretím osobám je neúčinné. Inak povedané, pôsobnosť konateľa ako štatutárneho orgánu spoločnosti nie je možné žiadnym spôsobom účinne obmedziť voči tretím osobám. Tieto obmedzenia konateľských oprávnení sú účinné len v rámci spoločnosti, nie navonok voči tretím osobám.

30. Ak má spoločnosť viac konateľov, v spoločenskej zmluve sa musí upraviť spôsob ich konania v mene spoločnosti, t. j. či bude každý konateľ konať samostatne alebo všetci spoločne. Ak je konanie konateľov upravené tak, že konajú spoločne, uskutočnenie právneho úkonu (napr. uzavretie zmluvy) len jedným konateľom znamená absolútnu neplatnosť tohto úkonu pre rozpor so zákonom. To znamená, že na platné uzavretie zmluvy sa vyžaduje podpis všetkých konateľov.

31. Podľa § 191 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, predstavenstvo je štatutárnym orgánom spoločnosti, ktorý riadi činnosť spoločnosti a koná v jej mene. Predstavenstvo rozhoduje o všetkých záležitostiach spoločnosti, pokiaľ nie sú týmto zákonom alebo stanovami vyhradené do pôsobnosti valného zhromaždenia alebo dozornej rady. Pokiaľ stanovy neurčia inak, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý člen predstavenstva. Členovia predstavenstva, ktorí konajú v mene spoločnosti, a spôsob, ktorým tak robia, sa zapisujú do obchodného registra. (2) Stanovy, rozhodnutia valného zhromaždenia alebo dozornej rady môžu obmedziť právo predstavenstva konať v mene spoločnosti, ale tieto obmedzenia nie sú účinné voči tretím osobám.

32. V čase uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávky v prípade postupcu (spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s.) bolo upravené, že v mene spoločnosti konajú a podpisujú dvaja členovia predstavenstva spoločne, pričom členmi predstavenstva boli Ing. N. R. (predseda), N. I. (člen), Ing. A. U. (člen) a konanie za postupníka (spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.) bolo upravené tak, že za spoločnosť koná konateľ samostatne; konateľ podpisuje za spoločnosť tak, že k vytlačenému alebo napísanému obchodnému menu spoločnosti pripojí svoj podpis s dodatkom „konateľ“, pričom konateľom bol Ing. Michal Šoltes. Z obsahu danej zmluvy vyplýva, že za postupcu (spoločnosť Home Credit Slovakia a.s.) zmluvu podpísali dvaja členovia predstavenstva a za postupníka (EOS KSI Slovensko, s.r.o.) konateľ spoločnosti. Tá skutočnosť, že pri postupcovi nebolo uvedené, že ide o spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. a u postupníka spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. nemá vplyv na platnosť na zmluvy o postúpení pohľadávky. Z jej obsahu je zrejmé, kto je postupca a kto postupník a spôsob podpisovania a konania za spoločnosť uvedený v obchodnom registri bol zachovaný.

33. Občiansky zákonník v ustanovení § 524 upravuje takú zmenu subjektov záväzkového vzťahu na základe dohody o postúpení pohľadávky, ktorá spočíva v zmene veriteľa. Postúpenie, resp. cessio pohľadávky (cessio) spočíva v tom, že do existujúceho záväzkového vzťahu medzi pôvodným veriteľom (postupca, cedens) a dlžníkom (debitor cessus) vstúpi nový veriteľ (postupník, cessionarius), ktorý súčasne preberie pohľadávku pôvodného veriteľa. Ide teda o jeden zo spôsobov zmeny záväzku na veriteľskej strane. Túto zmenu spôsobuje vlastné rozhodnutie pôvodného veriteľa. Následky postúpenia pohľadávky sa prejavujú v právnom postavení všetkých účastníkov. Postupca stráca postúpenú pohľadávku s celým príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Nie je už ďalej oprávnený pohľadávku vymáhať a prijímať od dlžníka plnenie. Veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom, nastupuje tak do právnej pozície doterajšieho veriteľa a požíva všetky práva postupcu. K zmene osoby veriteľa dochádza už samotným uzavretím zmluvy, ak v zmluve o postúpení pohľadávky nie je dohodnuté inak, bez ohľadu na to, či postupca postúpenie dlžníkovi oznámil, príp. postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, ani súčinnosť, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby dlžník o nej vedel. Obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení a samotné postúpenie pohľadávky uzavretím zmluvy o postúpení vplyv na právne postavenie dlžníka

nemá, dlžník je povinný splniť ten istý dlh. Nevyhnutným predpokladom postúpenia pohľadávky však vždy je, že musí ísť o pohľadávku určitú (identifikovateľnú) a existujúcu proti konkrétnemu dlžníkovi.

34. Z vyššie uvedeného vyplýva, že pokiaľ aj strany sporu mali v zmluve (Hlava 12. § 4 OZP ako príloha č. 1, platných k 30.04.2016) dojednané ustanovenie, že spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. mohla postupovať svoje pohľadávky aj bez súhlasu žalovaného, ale žalovaný potreboval na prípadné postúpenie súhlas spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., nešlo o neprijateľnú zmluvnú podmienku, navyše tak ako uviedol už súd prvej inštancie, riešenie otázky platnosti alebo neplatnosti tohto dojednania by malo význam iba v prípade, ak by sa riešila otázka platnosti postúpenia pohľadávky žalovaným bez súhlasu veriteľa, o čo však v konaní nešlo.

35. Ani ďalšie odvolacie námietky žalovaného neboli dôvodné. Žalovaný namietal i tú skutočnosť, že Obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu nie sú ním podpísané a všeobecné obchodné podmienky majú zmluvu len dopĺňať.

36. Podľa ústavne konformného výkladu je preferovaná platnosť pred neplatnosťou právneho úkonu (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 242/07). Preto aj v prejednávanej veci je potrebné uprednostniť výklad, ktorý rešpektuje vôľu zmluvných strán, pred výkladom, ktorý vedie k absolútnej neplatnosti účastníkmi uzatvorenej zmluvy. Ak teda strany uzatvorili zmluvu, ktorej podstatné náležitosti sú v listine podpísanej obidvomi stranami určené výslovným odkazom na samostatnú listinu, ktorá nebola podpísaná, nespôsobuje to bez ďalšieho neplatnosť tejto zmluvy za podmienky, že ich prejav vôle bol dostatočne určitý a zmluvný konsenzus pokrýva aj tieto dojednania. Stačí, že zmluvné strany ju vyhlásia za súčasť zmluvy v podpísanom texte vlastnej zmluvy. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Cdo 9/2019 z 27. mája 2020) Najvyšší súd dovolateľke prisvedčil, že pri výklade ustanovenia § 75 ods. 4 zákona o bankách úverová zmluva a príloha patria k sebe (je jej súčasťou) a tvoria jeden celok. Súdny dvor Európskej únie v tejto súvislosti tiež judikoval, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky (podstatné náležitosti) musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči (porov. Home Credit Slovakia, C-42/15).

37. Celistvosť písomnej listiny podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín, napr. zošitím alebo zviazaním, nie je v takomto prípade potrebné; preto ak prílohy, ktoré tvoria súčasť písomne uzavretej zmluvy a ktorú účastníci podpísali a na ktoré zmluva odkazuje čo do svojho predmetu, nie sú podpísané, nespôsobuje sama osebe neplatnosť zmluvy (Fekete, I.: Občiansky zákonník. Veľký komentár. I. diel. Bratislava : Eurokódex, 2011, s. 287 a 298); tento záver potvrdzuje aj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5 Obo 52/2011, či rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23 Cdo 1102/2008.

38. Bez ohľadu na technické spojenie, úverová zmluva a jej príloha, boli súčasťou jedného celku, teda patrili k sebe. Podpis zmluvy tak kryje aj obsah jej príloh, ak na ne v texte odkazuje. Ako je už vyššie uvedené, Súdny dvor judikoval, že „zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky (podstatné náležitosti) musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči“ (C-42/15, bod 1 výroku). Pre úplnosť súd dodáva, že žiadna norma spotrebiteľského práva Slovenskej republiky alebo Európskej únie nevyžaduje, aby spotrebiteľská zmluva bola vyhotovená ako jediný dokument, resp. aby každá časť takého dokumentu bola osobitne podpísaná.

39. Žalovaný prejavil vôľu zmluvu podpísať o čom svedčí jeho podpis na zmluve a súhlasil tak aj so všeobecnými obchodnými podmienkami.

40. Samotné predčasné zosplatnenie úveru nemá vplyv na rozhodnutie vo veci, nakoľko i v prípade, ak by súd vyhodnotil predčasné zosplatnenie ako neplatné, k splateniu úveru v zmysle zmluvy malo dôjsť 28.12.2018. V zmluve úrok dojednaný nebol, a pokiaľ ide o istinu, sporným nebola tá skutočnosť, že žalovaný uhradil 60 eur, čím mu vznikol nedoplatok na úvere 180 eur (240 eur - 60 eur). Žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu (bez ohľadu na predčasné zosplatnenie) nepochybne dňa 29.12.2018, t.j. deň nasledujúci po termíne konečnej splatnosti, ktorý bol dňa 28.12.2018. Keďže si však žalobca uplatnil úrok z omeškania až odo dňa 30.04.2019, správne súd prvej inštancie priznal úroky z omeškania z dlžnej sumy až od toho dňa.

41. Žalovaný namietal i výšku splátok, na ktoré ho zaviazal súd prvej inštancie.

42. Podľa § 232 ods. 1, 2, 3 a 4 CSP vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynúiteľnosti zákonnými prostriedkami.

43. Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

44. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

45. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiťm ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

46. Podľa citovaného ustanovenia § 232 ods. 3 CSP zásadne platí, že ak je v rozsudku uložená povinnosť plniť, je strana sporu, ktorej bola táto povinnosť uložená, povinná splniť ju do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Len v odôvodnených prípadoch môže súd určiť lehotu dlhšiu, ktorá sa stanoví podľa individuálnych okolností každého prípadu, napríklad podľa sociálnej a rodinnej situácie, zdravotného stavu osoby, ktorej sa ukladá povinnosť, možnosť oprávneného domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a tiež skutočnosť, či by prípadné neplnenie stanovenej povinnosti (v lehote určenej v tomto prípade 60 dní) nebolo v riešenom prípade pre povinného príliš ťaživé a podobne. Zároveň platí, že splácanie dlhu v splátkach má počas konania navrhnuť žalovaný a svoje tvrdenia o nepriaznivej finančnej situácii preukázať. Súd je však povinný chrániť aj záujmy žalobcu, aby výška splátky bola primeraná a žalobca sa k sume na zaplatenie ktorej má právo, dostal v primeranom čase (zvyčajne 3 roky).

47. Na základe ustálenej súdnej praxe je pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, nutné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu; súd musí prihliadnuť na osobné a majetkové pomery sporových strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaným, dobu, po ktorej by umožnením vykonania plnenia v splátkach došlo k zaplateniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa (čo zohľadní pri výške splátok a podmienkach ich zročnosti) ako aj to, či povolenie plnenia prisúdenej sumy v splátkach neprímerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa, pričom súd môže určiť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia; súd teda musí lehotu na plnenie určiť tak, aby jej dĺžka nepoprela samotný účel súdneho konania a v konečnom dôsledku viedla k odstráneniu právnej neistoty medzi sporovými stranami.

48. S ohľadom na vyššie uvedené, odvolací súd poukazuje na správnosť záverov súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne odkazuje. Ani odvolací súd nenachádza dôvod meniť výšku splátky určenej súdom prvej inštancie. Žalovaný predložil potvrdenie o výške svojho príjmu a uvádza, že ide o jeho jediný príjem, avšak pri určení výšky splátky nízky príjem žiadateľa o splátky nemôže byť jediným dôvodom, pre ktorý by súd mal priznať splátky, resp. prekročiť aplikačnou praxou stanové podmienky pre ich priznanie. Žalovaný okrem nízkeho príjmu na iné okolnosti nepoukazoval a ani z obsahu spisového materiálu odvolaciemu súdu nevyplývali také, pre ktoré by mohol priznať žalovanému možnosť platiť priznanú istinu i s príslušenstvom v splátkach nižších, než boli určené súdom prvej inštancie.

49. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, vrátane závislého výroku o náhrade trov konania, v súlade s § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

50. Žalobca má voči žalovanému podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, vzhľadom na to, že žalobca bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).